

האגודה לזכויות האזרח בישראל

ע"י ב"כ דורי ספיבק ואח'
טל: 03-6408361-03 פקס: 6407422

העותרים

נ ג ד

1. משטרת ישראל
2. משטרה צבאית חוקרת
3. המחלקה לחקירת שוטרים במשרד המשפטים
4. רשות ניירות ערך
5. רשות ההגבלים העסקיים
6. רשות המסים בישראל
7. שר המשפטים

המשיבים 1-7 על ידי פרקליטות המדינה,
משרד המשפטים, ירושלים
טל': 02-6466671, פקס: 02-6467011

8. הכנסת
9. בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ
10. פלאפון תקשורת בע"מ
11. סלקום ישראל בע"מ
12. פרטנר תקשורת בע"מ
13. מירס תקשורת בע"מ
14. הוט טלקום – שותפות מוגבלת
15. נטויזין ברק בע"מ
16. 012 סמייל לתקשורת בע"מ
17. בזק בינלאומי בע"מ

המשיבים

תגובת המשיבים 1-7 להשלמת הטיעון מטעם העותרת.

1. בהתאם להחלטת כבי' הנשיאה ביניש מיום 21.7.08 מוגשת בזאת תגובה מטעם המשיבים מס' 1-7 להשלמת הטיעון של העותרת.
2. עמדת המשיבים היא שאין בהשלמת הטיעון כל תוספת משמעותית על האמור בעתירה ואין בה בכדי לבסס אף לא אחד מן הסעדים המבוקשים בעתירה. השלמת הטיעון מנסה ליצור אוירה של פחד ואף חרדה מפני החוק, להציג תקלות של תחילת הפעלה של חוק כמגמה של הפרתו, ולתאר תרחישים "קטסטרופליים" עתידיים ללא כל ביסוס - וזאת מבלי להתמודד באופן ממשי עם התשובות שניתנו בתשובת המדינה לעתירה ובלי להציג קשר של ממש בין התמונה המתוארת בתגובה לבין הסעדים המבוקשים בעתירה. המשיבים מפנים את בית המשפט הנכבד לתגובתם לעתירה, תגובה אשר נותנת מענה ראוי לטענות העולות בעתירה, ומבקשים כי בית המשפט הנכבד ידחה את העתירה על יסוד האמור בתגובה זאת.
3. למעלה מן הנדרש נתייחס בקצירת האומר לסוגיות אשר עלו בהשלמת הטיעון.
4. בראשית התגובה (סעיפים 1-6) מתייחסת העותרת ל"הפרת הוראות החוק על ידי משטרת ישראל". ראשית נבהיר כי אף לו היה ממש בטענות העובדתיות בדבר הפרת הוראות החוק, לא היה בכך בכדי להשליך על חוקתיות החוק, באשר אין כל קשר בין חוקתיות החוק לבין הפרתו. ככל שקיימת הפרה של החוק יש לפעול נגדה ואין בכך בכדי להשליך על השאלה, אם החוק הוא חוקתי. הפרת חוק אינה עילה לקביעה כי הוא איננו חוקתי. הוא הדין לגבי הטענה בדבר פרשנות מרחיבה של המשטרה את החוק, אשר אף היא כשלעצמה אינה מהווה עילה לקביעה כי חוק אינו חוקתי, ולכל היותר ניתן לפרשו באופן שונה מפרשנות הרשות.
5. יתרה מכך, קיימת הגזמה של ממש בטענות בדבר הפרת החוק או פרשנות מרחיבה שלו, שכן מה שתואר בהשלמת הטיעון באופן דרמטי כהפרה רבתי של הוראות החוק על ידי המשטרה ופרשנות מרחיבה של הוראותיו, ניתן לראותו כתקלות של תחילת הדרך אשר אין בהן כדי להצביע על כל מגמה. כך למשל, טענות חברות התקשורת באשר לפניה של המשטרה לקבלת נתונים שאינם במסגרת סמכותה, התייחסו לפניה של גורם טכני במשטרה לגורמים טכניים בחברות התקשורת לעניין היבטים טכנולוגיים של הקשר בין המשטרה לבין חברות התקשורת. הגורם הטכני, אשר פעל באותו שלב מקדמי של בירורים טכניים ללא ייעוץ משפטי, אכן התייחס בפנייה לנתונים רחבים מידי. פנייה של חברות התקשורת למשטרה להבהרת המצב הייתה מובילה לתיקון הטעות באופן מידי, כפי שאכן תוקן מיד לאחר שנודע הדבר. הסיכוי שהטעות של בעל המקצוע הטכני בפנייה הראשונית לחברות התקשורת היה מוביל ליישום בלתי תקין של החוק הינו קלוש ביותר, שכן בשלבים המאוחרים יותר של ההתקשרות היו נכנסים הגורמים המשפטיים

והמבצעים לתמונה והטעות לא הייתה מבשילה לכלל פעולה. באשר להרחבת מספר הגורמים המוסמכים לפנות לחברות הסלולר, הרי שהיא נובעת מחלוקה פונקציונלית של הגורמים במחוזות המשטרה השונים, אולם להבדיל מהמצב ששרר בעבר בו כל אחד מן הגורמים המוסמכים יכול היה לפנות בעצמו לחברות הסלולר, הרי שעל פי המתוכנן על ידי המשטרה כל אותם גורמים יפנו למוקד מרכזי במשטרה אשר ירכז את הפעילות בנושא נתוני התקשורת ורק לאחר קיום בקרה במוקד תיעשה פניה ישירה של המוקד לחברות התקשורת לקבלת נתונים. עוד התעוררו שאלות לגבי הסמכות החוקית לקבלת נתוני זיהוי (מען, מספר טלפון ושם) - ללא צו או היתר, אשר המשטרה הייתה זכאית לקבלו ללא צו בטרם חקיקת החוק ונבצר ממנה לקבלו במסגרת המאגר בטרם התקנת התקנות והשלמת הכנת התשתית להקמתו. בעניין זה נשלח מכתב מיוזם הוועדה ליועץ המשפטי לממשלה. למכתב זה נשלח מענה מטעם היועץ המשפטי לממשלה. העתק התשובה מטעם היועץ מצורף ומסומן מש/1. עוד יצוין כי התקנות מכוח החוק אכן לא אושרו עדיין על ידי ועדת החוקה, אולם הוועדה דנה בחלק מן התקנות ובעתיד תמשיך לדון ביתר התקנות.

6. מכל מקום, כפי שהובהר לעיל, אין בנאמר בהשלמת הטיעון בכדי להשליך על סוגית חוקתיות הוראות מסוימות בחוק, שהיא הסוגיה העומדת לפתחו של בית המשפט הנכבד.

7. העותרת חוזרת על טענותיה כאילו אין כל פיקוח על עבודת המשטרה (סעיפים 6-12 להשלמת הטיעון). אין לנו אלא לחזור על האמור בתגובה שהוגשה מטעם המשיבים לפיה החוק מקנה מנגנוני בקרה ראויים, רבים יותר מאשר המצב שהיה קיים טרם החוק, בקובעו חובות דיווח ליועץ המשפטי לממשלה ולכנסת ובעיקר בקובעו קווים מנחים להפעלת שיקול הדעת על ידי השופטים שידונו בבקשות מכוח החוק ועל ידי גורמי המשטרה המפעילים אותו. העותרת מפגינה חוסר אמון מוחלט במערכת בתי המשפט. עם כל הכבוד, חוסר האמון אינו במקומו, ומנגנון בקרה של בתי משפט הינו מנגנון בקרה ראוי ותקין, למרות הקושי האינהרנטי בבקרה של הליך המתנהל במעמד צד אחד, כפי המתחייב, כמו במקרה זו מסוג הסמכות המופעלת, אשר אין כל טעם להפעילה תוך יידוע הגורם כנגדו מופעלת הסמכות.

8. במסגרת סעיפים 13-27 להשלמת הטיעון מתייחסת העותרת לסוגיה של משמעות האפשרות לקבלת נתונים מקוונים (און ליין) לפי החוק. למותר לציין כי בין אם נתונים יועברו און ליין ובין אם הם יועברו על ידי בקשה פרטנית, הרי שהנתונים שניתן יהיה לקבל הם רק אותם נתונים שהחוק מאפשר. לשאלה, באיזו דרך טכנולוגית יועברו הנתונים, אין כל משמעות חוקתית ומכל מקום, אין בעתירה כל סעד המתייחס לאופן קבלת הנתונים מידי חברות התקשורת. לתיאורים הסטטוטוריים בעתירה על קבלת הנתונים על ידי השב"כ, אין כל קשר לעתירה זאת, באשר סמכויות השב"כ שונות מסמכויות המשטרה ואין כל קשר בין הסוגיות.

9. במסגרת סעיפים 30-40 מתייחסת העותרת להשוואה בין האזנת סתר לבין נתוני תקשורת וטוענת כי אין מקום לאבחנה בין שני סוגי הפגיעות. לעניין זה נבקש להפנות את בית המשפט הנכבד לתגובת המשיבים לעתירה, במסגרתה קיימת התייחסות להבדל בין שני סוגי הסמכות.
10. לסיום נבקש להתייחס לתיאור המופיע בסיכום השלמת הטיעון: התיאור המוצג שם הינו תרחיש עתידי דמיוני חסר כל בסיס, המניח כי כל הגורמים הנוגעים בדבר – המשטרה ובית המשפט המאשר את קבלת הנתונים- יפעלו בחוסר סבירות קיצוני. אין כל יסוד להניח הנחות מעין אלה ואין כל מקום לבחון את החוק על סמך הנחות כה חסרות בסיס, מה גם שתרחיש זה יכול היה להתרחש גם לפני חקיקתו של החוק (והיא הנותנת הוא לא התרחש) ולעניין זה החוק לא יצר כל שינוי או חידוש. אנו נבקש דווקא להפנות את בית המשפט לתרחיש עתידי אלטרנטיבי, במסגרתו השימוש בנתוני תקשורת מביא להצלת חיי אדם או פענוח עבירות חמורות, אשר ללא קבלת הנתונים לא ניתן היה להציל או לפענח.
11. לפיכך, ולאור כל האמור בתגובת המשיבים לעתירה ובמסמך זה, יתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את העתירה ולחייב את העותרת בהוצאות.

היום: ג' כסלו תשס"ט

30 נובמבר 2008

דנה ברִיסקמן

ממונה על ענייני הבג"צים

בפרקליטות המדינה

1/21

היועץ המשפטי לממשלה

ירושלים, כ"ט בחשון תשס"ט
27 בנובמבר 2008

לכבוד
ח"כ פרופ' מנחם בן ששון
יו"ר ועדת חוקה חוק ומשפט
הכנסת

שלום רב,

הנדון: סמכות המשטרה לדרוש נתוני זיהוי ללא צו
סימוכין: מכתבך מיום 9.11.08

בעקבות פנייתך שבסימוכין, ביקשתי את התייחסות המשטרה לאמור בפנייתך. לאחר שעיינתי בהתייחסות המשטרה (רצ"ב), ולאחר שבחנתי את הסוגיה המשפטית שחעלית בפנייתך - אשר עלתה בעת הדיון בוועדת חוקה, היינו - קבלת "נתוני זיהוי" מחברות התקשורת, ללא צו שיפוטי או היתר לקבלת נתוני תקשורת במקרים דחופים לפי סעי' 4 לחוקן סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - נתוני תקשורת), התשס"ח-2007 (להלן - החוק) - אתכבד להשיבך, בתמצית, כדלקמן:

1. עד לחקיקת החוק, נהגו המשטרה ורשויות החקירה האחרות המנויות בסעיף 1 לחוק, לקבל מחברות התקשורת נתוני זיהוי (שם, מען ומספר טלפון, להלן - נתוני זיהוי), לצורך מילוי תפקידן, ללא צו שיפוטי. העברת מידע כאמור מעוגנת בדיון, כמפורט בהנחיית היועץ המשפטי לממשלה מספר 4.2101.

ודוק - המקור החוקי להעברת נתוני זיהוי כאמור אינו הנחיית היועץ הנוכרת, אלא הדין. זאת ועוד, המדובר בפרשנות מחמירה של הדין - משיקולים של סבירות ומידתיות וכיבוד הזכות לפרטיות - כאשר קריאה פורמאלית של החוק מובילה לכאורה למסקנה, כי רשויות החקירה זכאיות לדרוש ולקבל גם נתונים נוספים ללא צו שיפוטי (ראה סעי' 4 להנחיה).

2. בחוק נתוני תקשורת הוסדרה סמכות רשויות חוקרות אחרות לקבל נתוני זיהוי וכן מספר תעודות זהות בסעיף 9 לחוק, ואילו למשטרה ניתנה, על פי הוראות סעיף 6 לחוק, סמכות רחבה יותר באשר להיקף ואופן קבלת המידע, לצורך הקמת מאגר המידע. מטרת החוק לענין זה הייתה אפוא - להקל ולהרחיב את האפשרויות לקבלת מידע על-ידי המשטרה, ולא לצמצמן.

היועץ המשפטי לממשלה

3. הלכה למעשה, המצב כיום הוא, כי החוק אמנם נכנס לתוקפו, אך טרם הושלמה מלאכת התקנת התקנות ומאגר המידע טרם הוקם, כמפורט במכתב התייחסות המשטרה.
4. כאמור, אין חולק כי בחקיקת חוק נתוני תקשורת לא רק שהמחוקק לא ביקש לגרוע מסמכויות המשטרה לקבל נתוני זיהוי ללא צו, אלא כאמור אף הרחיב סמכות זו כפי שהדבר בא לידי ביטוי בהוראת סעיף 6 וסעיף 9. בינתיים, כאמור, אין המשטרה יכולה לקבל את הנתונים בערוץ החדש שנקבע בחוק (מהמאגר), ועל כן היא ממשיכה לעשות שימוש בסמכויות הכלליות המסורות לה עפ"י דין, כמפורט בהנחיית היועץ המשפטי לממשלה.
- איני סבור שיש מקום לטענה, כי החוק החדש ביטל את הסמכויות האחרות שבדין, עליהן מבוסס ההליך הנוכחי של קבלת נתוני הזיהוי מחבי התקשורת. לא רק שקיים כלל פרשנות נגד ביטול או שינוי מכללא של דבר חקיקה, אלא שבענייננו נקבעה בחוק, בסעיף 12, הוראה מפורשת בדבר "שמירת דינים", למעט האפשרות לקבל נתוני תקשורת לפי סעיף 43 לפקודת סדר הדין הפלילי.
5. בנסיבות אלה, נוכח העובדה שנבצר מהמשטרה, בשלב זה, לקבל נתוני זיהוי מהמאגר לפי סעיף 6 חוק, מאחר שטרם הושלמו הליכי התקנת התקנות והקמת המאגר, אני בדעה כי המשטרה אכן רשאית להמשיך ולקבל את המידע באותה דרך שניתן היה לקבלו טרם חקיקת החוק.

בברכה,

מ. מזוז

הערת:

שר המשפטים

השר לביטחון הפנים

המפכ"ל

ר' אח"מ

המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (פלילי)

היועץ המשפטי למשטרת ישראל

היועץ המשפטי למשרד לבטי"פ

משטרת ישראל
לשכת הייעוץ המשפטי

בלמים

ירושלים, כח בחשון תשס"ט
(26 בנובמבר 2008)
רמ/06/15/21

לכב' היועץ המשפטי לממשלה

שלום רב,

הנדון: סמכות לקבלת נתוני זיהוי תקשורת ללא צו

סימוכין: מכתבו של יו"ר ועדת החוקה, חוק ומשפט מיום 9 בנובמבר 2008

לבקשתכם, להלן התייחסותנו לשאלות שעולות בפנייה שבסימוכין:

1. לאחר כניסתו לתוקף של חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - נתוני תקשורת), התשס"ח-2007 (להלן - החוק), נדרשנו לשאלה שבנדון. הסוגייה אותה נדרשנו לבחון היא, האם יש בהוראות החוק כדי למנוע המשך הפרקטיקה שנהגה עד לכניסתו של החוק לתוקף. לפיה המשטרה קיבלה מחברות התקשורת נתוני זיהוי (שם כתובת ומספר טלפן בלבד) ללא צו שיפוטי. הנוהג בנושא זה התבסס, כידוע, על המצב המשפטי הנוהג כפי שהותווה בהנחיית היועץ המשפטי לממשלה מסי 4.2101. השאלה עלתה, נוכח העובדה, שמאגר נתוני תקשורת אשר אמור להבנות בהתאם לסעיף 7 בחוק, עדיין לא הוקם, ועדיין לא אושרו התקנות הנאפשרות את הפעלתו.
2. עמדתנו היתה, כי אין כל נימוק משפטי להימנע מהמשך הנוהג האמור, דהיינו להמשיך ולקבל אותו מידע שהמשטרה היתה זכאית לקבלו בהתאם למצב החוקי טרם חקיקת החוק, ואדרבא, הוראות החוק אף מחזקות המשך פעילות זו, כפי שיפורט להלן. עמדה זו נראתה בעינינו מובנת מאליה ולא סברנו כי נדרש לפנות ולקבל אישור על כך מהיועץ המשפטי לממשלה.

המטה הארצי, דרך השלום ירושלים מיקוד 91906 טל. 02-5428150 פקס. 02-5428151

משטרת ישראל
לשכת הייעוץ המשפטי

בלמים

3. ראשית, נציין, כי הנחיית היועץ המשפטי לממשלה מתבססת על עקרונות כלליים בדבר רמת ההגנה על הנתונים בהם מדובר, וכפרט בהתייחס לסמכויות חקירה ונזיזות לגורמי האכיפה. עקרונות אלה לא השתנו בעקבות תיקי החוק.
4. מעבר לכך, גם סעיף 12 לחוק, הקובע הוראות בדבר שמירת דינים, מחזק ומבסס גיש זו, לפיה אין באמור בחוק כדי לשנות מהמצב החוקי הקיים ערב חקיקתו. הדברים היו נכונים בעינינו גם נוכח העובדה, כי במציאות הקיימת לא ניתן לחקים בפועל את המאגר על בסיס סעיפים 6 ו-7 לחוק ולקבל את המידע בהיקף הרחב הקבוע שם. משלא ניתן לקבל את המידע במסגרת המאגר, כיון שטרם הושלמה התקנת התקנות וטרם הושלמו ההכנות הטכנולוגיות הנדרשות לכך, מובן, כי למצער יש בידי המשטרה את הסמכות המצומצמת יותר, שהייתה בידיה ערב חקיקת החוק.
5. לענין זה בחנו גם את משמעותה של הוראת סעיף 9 לחוק, המסמיכה באופן מפורש את חרשויות החוקרות האחרות להמשיך ולפעול בהתאם לנוהג שהיה לפי הנחיית היועץ (תוך הרחבתו גם למספרי תעודת זהות). ברור היה לנו, כי העובדה שחסיני מתייחס לרשויות החוקרות ולא למשטרה, לא נבעה מתוך כוונה לנרוע מסמכויות קודמות של המשטרה ולמנוע ממנה קבלת מידע בהיקף שהותר לרשויות אחרות, אלא מתייחסת לסעיף 6 לחוק אשר מקנה למשטרה בהקשר זה סמכות רחבה מן הסמכות הקבועה בסעיף 9. על כן, לא ניתן להניח שכוונת המחוקק הייתה לקבוע איסור על המשטרה לפעול באופן דומה.
6. למעלה מן הנדרש נציין, כי היקף הבקשות לקבלת נתוני זיהוי מן הסוג בו מדובר, הוא רחב ביותר (כ-2000 בקשות בחודש). מתן הנחייה לכלל יחידות המשטרה לפנות לקבלת צווים שיפוטיים לענין זה, מכח סעיף 3 לחוק, לא רק שאינה תואמת את רוח החוק וכוונת המחוקק, כאמור לעיל, אלא גם אינה מעשית, הן ביחס ליחידות המשטרה והן ביחס לבתי המשפט. המשמעות של הנחייה כזו היתה, למעשה, הקפאה כמעט מלאה של פעילות המשטרה בתחום נתוני תקשורת עד להקמת המאגר.
7. נציין, כי לא נדרשנו לשאלה האם הנוהג האמור יכול לחול גם לאחר הקמת המאגר. כמו כן, לא ביקשנו להרחיב את הסמכות לענין קבלת הנתונים גם לנתוני תעודת זהות, אף שמסעיף 9 לחוק ומסעיף 6 לחוק ניתן היה ללמוד כי גם הרחבה זו יכולה להיות אפשרית. השאלה שעמדה בפנינו היתה אך ורק האם ניתן להמשיך את הנוהג הקיים לפי הנחיית היועץ עד להקמת המאגרים. כאמור, התשובה לכך, לטעמנו, ברורה, כפי שפורט לעיל.

המטה הארצי, דרך השלום ירושלים מיקוד 91906 טל. 02-5428150 פקס. 02-5428151

משטרת ישראל
לשכת הייעוץ המשפטי

בלמים

8. עוד נבקש לחבהיר, כי איננו מוצאים לנכון להתייחס במסגרת זו, לדברים שהועלו בסעיף 8 לפנייה שבסימוכין. נציין רק, כפי שגם הבהרנו במהלך הדיונים בכנסת, כי אין אנו יכולים להסכים לאופן הצגת הדברים וגם לא לביקורת לנופה.

בברכה,

עו"ד לעזר כהנא רפ"ק
עוזר לועץ המשפטי

העתקים:

מפכ"ל

ר' אחימ

יועמיש

רמ"ט סיגניט

המטה הארצי, דרך השלום ירושלים מיקוד 91906 טל. 02-5428150 נקס. 02-5428151

בג"צ 3809/08
קבוע: 7.12.08

בבית המשפט העליון
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

האגודה לזכויות האזרח בישראל

ע"י ב"כ דורי ספיבק ואח'
טל: 03-6408361 פקס: 03-6407422

העותרים

מועצת העתונות

ע"י ב"כ ארנה לין ושות', משרד עורכות דין
רח' קויפמן 4 בית שרבט, תל אביב 68012
טל: 03-5165757, פקס: 03-5165999

ב"דידת בית המשפט"

נ ג ד

1. משטרת ישראל
2. משטרה צבאית חוקרת
3. המחלקה לחקירת שוטרים במשרד המשפטים
4. רשות ניירות ערך
5. רשות ההגבלים העסקיים
6. רשות המסים בישראל
7. שר המשפטים

המשיבים 1-7 על ידי פרקליטות המדינה,
משרד המשפטים, ירושלים
טל': 02-6466671, פקס: 02-6467011

8. הכנסת
9. בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ
10. פלאפון תקשורת בע"מ
11. סלקום ישראל בע"מ
12. פרטנר תקשורת בע"מ
13. מירס תקשורת בע"מ
14. הוט טלקום – שותפות מוגבלת
15. נטוויז'ן ברק בע"מ
16. 012 סמייל לתקשורת בע"מ

ה מ ש י ב י םבקשה דחופה לדחיית מועד הדיון

1. בית המשפט הנכבד מתבקש לדחות את מועד הדיון בעתירה הקבוע ליום 7.12.08 דחייה קצרה, וזאת עקב צירופה של מועצת העיתונות כידידת בית המשפט במועד כה מאוחר, באופן שלא יאפשר למשיבים 1-7 להגיש תגובה ולהיערך לדיון באופן נאות.

ואלה נימוקי הבקשה:

2. העתירה שבנדון הוגשה ביום 28.4.08. תגובת המדינה הוגשה ביום 22.5.08, ודיון ראשון בה התקיים ביום 2.6.08. בהחלטה מיום 11.6.08 החליט בית המשפט הנכבד לקיים דיון בעתירה בהרכב מורחב וביום 24.6.08 נקבע הרכב מורחב של שבעה שופטים לדיון בעתירה. ביום 22.7.08 החליט בית המשפט כי העותרת תהיה רשאית להגיש השלמת טיעון מטעמה עד ל-21 יום עובר למועד הדיון והמשיבים יהיו רשאים להגיב 7 ימים לפני מועד הדיון.

3. למרות שהעתירה הייתה תלויה ועומדת תקופה ארוכה, רק בתחילת נובמבר פנתה מועצת העיתונות לח"מ והגישה לה טיוטת בקשת הצטרפות להליך כידידת בית המשפט. ביום 4.11.08 הודיעה הח"מ לבאת כוח מועצת העיתונות כי המשיבים מסכימים להצטרפות מועצת העיתונות כידידת בית המשפט אך מבקשים כי הדיון יידחה על מנת ליתן להם זמן נאות להתכונן לדיון. העתק המכתב מצורף ומסומן מש/1.

4. רק ביום 17.11.08 (קרוב לשבועיים לאחר קבלת עמדת הח"מ לעניין הבקשה להצטרפות כידידת בית המשפט) הגישה מועצת העיתונות את בקשתה לבית המשפט במסגרתה כתבה כי היא מבקשת להגיש את עמדתה במועד הגשת עקרי הטיעון מטעם העותרת. יובהר כי השלמת הטיעון מטעם העותרת הוגשה במועד שנקצב לה על ידי בית המשפט - 16.11.08, כך שבעת שהוגשה בקשת מועצת העיתונות, כבר חלף המועד בו ביקשה להגיש את עמדתה.

5. ביום 25.11.08 ניתנה החלטת כבי הנשיאה בנייש, כי מועצת העיתונות תצורף כידידת בית המשפט וכי היא תוכל להגיש את עמדתה עד ששה ימים לפני מועד הדיון. יצוין כי החלטה זו טרם הומצאה על ידי בית המשפט לפרקליטות והח"מ גילתה את דבר המצאה היום במהלך חיפוש באתר בית המשפט באינטרנט.

6. בנסיבות אלה נוצר מצב בו לא יהיה בידי המשיבים סיפק ללמוד את עמדת מועצת העיתונות ולהתמודד איתה, ובוודאי שלא יהיה סיפק להגיש התייחסות כתובה לעמדת מועצת העיתונות. מעבר לעובדה שששה ימים הם זמן הערכות קצר במיוחד בכלל, ובוודאי בכל הנוגע להערכות לדיון בטענות חוקתיות בפני הרכב של שבעה שופטים, הרי שהח"מ לא תהיה במשרד בין התאריכים 4-2 לדצמבר, עקב השתלמות פרקליטים.
7. כפי שהובהר בתגובת הח"מ לבקשת מועצת העיתונות המשיבים הסכימו לצירופה של מועצת העיתונות כידידת בית המשפט, וזאת לאור העובדה כי אכן מועצת העיתונות היא גורם שעשוי לתרום להליך המשפטי בסוגיה נושא הדיון בעתירה. יחד עם זאת, ובהתחשב בעובדה כי מדובר בסוגיות חוקתיות וציבוריות כבדות משקל, בנושא בעל חשיבות עליונה למערכת אכיפת החוק, סבורים המשיבים כי אין זה ראוי לקיים דיון מבלי שתינתן להם האפשרות להיערך כראוי לדיון, ובמקרה הצורך גם להגיב בכתב לעמדת מועצת העיתונות. לא הייתה כל סיבה לכך שבקשת מועצת העיתונות הוגשה זמן כה רב לאחר הגשת העתירה, ובוודאי שלא הייתה הצדקה להתמהמהות בהגשת הבקשה באופן שהוביל לידי כך שלא תהיה כל אפשרות להיערכות רצינית לתשובה.
8. בנסיבות אלה יבקשו המשיבים לדחות למשך פרק זמן קצר את מועד הדיון הקבוע בעתירה, כדי לאפשר להם זמן מספיק להתמודדות עם עמדת מועצת העיתונות.
9. עוד יצוין כי לשכת עורכי הדין הגישה ביום 26.11.08 עתירה המופנית אף היא כנגד החוק האמור ובאותו יום יצאה החלטה מלפני בית המשפט הנכבד (אשר הומצאה למשיבים היום, על ידי ב"כ העותרת) המורה למשיבים להגיב לעתירה בתוך 30 ימים. על אף שהעתירה הוגשה באיחור ניכר, המשיבים סבורים כי ייתכן שיש מקום לשקול את איחודם של שני התיקים וקביעתם לדיון לאחר מועד הגשת התגובה בעתירתה של לשכת עורכי הדין.
10. ב"כ העותרת, עו"ד דורי ספיבק, התנגד לבקשה "ומבקש להפנות את כבוד בית המשפט לאמור בראשית השלמת הטיעון מטעם העותרת, שהוגשה בשבוע שעבר, שם מוסבר ומפורט מדוע ברורה כיום, אף יותר משהיה במועד הגשת העתירה, הדחיפות בהכרעה מהירה ואפילו דחופה בעתירה".
- ב"כ הכנסת, עו"ד רוקסנה למדן, הסכימה באדיבותה לבקשה.
- ב"כ מועצת העיתונות, עו"ד נטע גולצ'בסקי, התנגדה לבקשה.
- ב"כ חברת בזק, עו"ד יואל נגרי, הסכים באדיבותו לבקשה.
- ב"כ חברת פלאפון, עו"ד ג'קי דבי, הסכים באדיבותו לבקשה.
- מחברת סלקום לא הושגה תגובה, בשל לוח הזמנים הדוחק, עד למועד הגשת הבקשה.
- ב"כ חברת פרטנר, עו"ד אמיר ונג, אינו מתנגד לבקשה.
- ב"כ חברת מירס, עו"ד אבי א.רימון, אינו מתנגד לבקשה.
- מחברת הוט טלקום לא הושגה תגובה, בשל לוח הזמנים הדוחק, עד למועד הגשת הבקשה.

ב"כ חברת נטוויזין, עו"ד אייל שרף, הסכים באדיבותו לבקשה.
מחברת 012 סמייל לא הושגה תגובה, בשל לוח הזמנים הדוחק, עד למועד הגשת הבקשה.

11. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את מועד הדיון כמבוקש בראשית הדברים.

דנה בריסקמן

ממונה על ענייני הבג"צים

בפרקליטות המדינה

היום: כ"ט חשוון התשס"ט

27 נובמבר 2008

מדינת ישראל

משרד המשפטים
פרקליטות המדינה
4.11.08, ו' חשוון
התשס"ט
מספרנו: בג"צ
3809/08

לכבוד עו"ד ורד כינר
באמצעות פקס 03-5165999

שלום רב,

הנדון: בג"צ 3809/08 האגודה לזכויות האזרח נ' משטרת ישראל ואח'

הריני לאשר קבלת בקשתכם להצטרפות לתיק שבנדון כ"ידיד בית המשפט."

אבקש להודיעך כי אנו מסכימים לבקשת ההצטרפות. יחד עם זאת, לאור העובדה כי הדיון בעתירה קבוע ליום 7.12.08 ובהתחשב בסוגיות החוקתיות והציבוריות המשמעותיות העולות ממנה, וכן על מנת לאפשר למשיבים זמן נאות ללימוד עמדתכם ולמתן תגובה עליה, הסכמתנו ניתנת בכפוף לכך שמועד הדיון הקבוע בתיק יידחה.

אבקשכם לצרף מכתב זה לכל בקשה אשר תוגש מטעמכם בנושא לבית המשפט.

בברכה,

דנה בריסקמן

ממונה על ענייני הבג"צים
בפרקליטות המדינה

העתקים:

עו"ד אלעזר כהנא- משטרת ישראל, הלשכה המשפטית
עו"ד רחל גוטליב- כאן

FACSIMILE TRANSMISSION

שירות פקס בינלאומי

מספר דואר: _____

30/11/08

תאריך: _____

טל: _____	פקס: _____	טל: _____	פקס: _____
טל: _____	פקס: _____	טל: _____	פקס: _____
טל: _____	פקס: _____	טל: _____	פקס: _____
טל: _____	פקס: _____	טל: _____	פקס: _____
טל: _____	פקס: _____	טל: _____	פקס: _____
טל: _____	פקס: _____	טל: _____	פקס: _____
טל: _____	פקס: _____	טל: _____	פקס: _____
טל: _____	פקס: _____	טל: _____	פקס: _____
טל: _____	פקס: _____	טל: _____	פקס: _____
טל: _____	פקס: _____	טל: _____	פקס: _____

מאת: עו"ד דנוח בריסקמן - מחלקת הבג"צים במרקליטות המדינה

FAX: 02-6467011 פקס:

TEL: 02-6466450 טל:

02-6466671

סוף דף טלפקס

מצד האבא והאמא 7-1 שבתא - האמא האבא האמא האבא

30/11/08, מר בקסמן יו"ר מועדון אבא האבא האבא האבא

(אנשי הבעיה) ובענין אבא האבא האבא האבא האבא

80 15/11

מחלקת הבג"צים
משרד המשפטים
02-6466671

IF PART OF THE TRANSMISSION WAS NOT RECEIVED, PLEASE CONTACT US IMMEDIATELY

אנא אשרו קבלת השדר או דוחו על קבלתו באופן חלקי בטלפונים לעיל

רח' גאלה תל אביב 29, ירושלים 91010

האגודה לזכויות האזרח בישראל

ע"י ב"כ דורי ספיבק ואח'
טל: 03-6408361-03 פקס: 6407422-03

העותרים

נ ג ד

1. משטרת ישראל
2. משטרה צבאית חוקרת
3. המחלקה לחקירת שוטרים במשרד המשפטים
4. רשות ניירות ערך
5. רשות ההגבלים העסקיים
6. רשות המסים בישראל
7. שר המשפטים

המשיבים 1-7 על ידי פרקליטות המדינה,
משרד המשפטים, ירושלים
טל': 02-6466671, פקס: 02-6467011

8. הכנסת
9. בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ
10. פלאפון תקשורת בע"מ
11. סלקום ישראל בע"מ
12. פרטנר תקשורת בע"מ
13. מירס תקשורת בע"מ
14. הוט טלקום – שותפות מוגבלת
15. נטויז'ן ברק בע"מ
16. 012 סמייל לתקשורת בע"מ
17. בזק בינלאומי בע"מ

המשיבים

תגובת המשיבים 1-7 להשלמת הטיעון מטעם העותרת.

1. בהתאם להחלטת כבי הנשיאה ביניש מיום 21.7.08 מוגשת בזאת תגובה מטעם המשיבים מסי 1-7 להשלמת הטיעון של העותרת.
2. עמדת המשיבים היא שאין בהשלמת הטיעון כל תוספת משמעותית על האמור בעתירה ואין בה בכדי לבסס אף לא אחד מן הסעדים המבוקשים בעתירה. השלמת הטיעון מנסה ליצור אוירה של פחד ואף חרדה מפני החוק, להציג תקלות של תחילת הפעלה של חוק כמגמה של הפרתו, ולתאר תרחישים "קטסטרופליים" עתידיים ללא כל ביסוס - וזאת מבלי להתמודד באופן ממשי עם התשובות שניתנו בתשובת המדינה לעתירה וכלי להציג קשר של ממש בין התמונה המתוארת בתגובה לבין הסעדים המבוקשים בעתירה. המשיבים מפנים את בית המשפט הנכבד לתגובתם לעתירה, תגובה אשר נותנת מענה ראוי לטענות העולות בעתירה, ומבקשים כי בית המשפט הנכבד ידחה את העתירה על יסוד האמור בתגובה זאת.
3. למעלה מן הנדרש נתייחס בקצירת האומר לסוגיות אשר עלו בהשלמת הטיעון.
4. בראשית התגובה (סעיפים 1-6) מתייחסת העותרת ל"הפרת הוראות החוק על ידי משטרת ישראל." ראשית נבהיר כי אף לו היה ממש בטענות העובדתיות בדבר הפרת הוראות החוק, לא היה בכך בכדי להשליך על חוקתיות החוק, באשר אין כל קשר בין חוקתיות החוק לבין הפרתו. ככל שקיימת הפרה של החוק יש לפעול נגדה ואין בכך בכדי להשליך על השאלה, אם החוק הוא חוקתי. הפרת חוק אינה עילה לקביעה כי הוא איננו חוקתי. הוא הדין לגבי הטענה בדבר פרשנות מרחיבה של המשטרה את החוק, אשר אף היא כשלעצמה אינה מהווה עילה לקביעה כי חוק אינו חוקתי, ולכל היותר ניתן לפרשו באופן שונה מפרשנות הרשות.
5. יתרה מכך, קיימת הגומה של ממש בטענות בדבר הפרת החוק או פרשנות מרחיבה שלו, שכן מה שתואר בהשלמת הטיעון באופן דרמטי כהפרה רבתי של הוראות החוק על ידי המשטרה ופרשנות מרחיבה של הוראותיו, ניתן לראותו כתקלות של תחילת הדרך אשר אין בהן כדי להצביע על כל מגמה. כך למשל, טענות חברות התקשורת באשר לפניה של המשטרה לקבלת נתונים שאינם במסגרת סמכותה, התייחסו לפניה של גורם טכני במשטרה לגורמים טכניים בחברות התקשורת לעניין היבטים טכנולוגיים של הקשר בין המשטרה לבין חברות התקשורת. הגורם הטכני, אשר פעל באותו שלב מקדמי של בירורים טכניים ללא ייעוץ משפטי, אכן התייחס בפנייה לנתונים רחבים מידי. פנייה של חברות התקשורת למשטרה להבהרת המצב הייתה מובילה לתיקון הטעות באופן מידי, כפי שאכן תוקן מיד לאחר שנודע הדבר. הסיכוי שהטעות של בעל המקצוע הטכני בפנייה הראשונית לחברות התקשורת היה מוביל ליישום בלתי תקין של החוק הינו קלוש ביותר, שכן בשלבים המאוחרים יותר של ההתקשרות היו נכנסים הגורמים המשפטיים

והמבצעים לתמונה והטעות לא הייתה מבשילה לכלל פעולה. באשר להרחבת מספר הגורמים המוסמכים לפנות לחברות הסלולר, הרי שהיא נובעת מחלוקה פונקציונלית של הגורמים במחוזות המשטרה השונים, אולם להבדיל מהמצב ששרר בעבר בו כל אחד מן הגורמים המוסמכים יכול היה לפנות בעצמו לחברות הסלולר, הרי שעל פי המתוכנן על ידי המשטרה כל אותם גורמים יפנו למוקד מרכזי במשטרה אשר ירכז את הפעילות בנושא נתוני התקשורת ורק לאחר קיום בקרה במוקד תיעשה פניה ישירה של המוקד לחברות התקשורת לקבלת נתונים. עוד התעוררו שאלות לגבי הסמכות החוקית לקבלת נתוני זיהוי (מען, מספר טלפון ושם) - ללא צו או היתר, אשר המשטרה הייתה זכאית לקבלו ללא צו בטרם חקיקת החוק ונבצר ממנה לקבלו במסגרת המאגר בטרם התקנת התקנות והשלמת הכנת התשתית להקמתו. בעניין זה נשלח מכתב מיו"ר הוועדה ליועץ המשפטי לממשלה. למכתב זה נשלח מענה מטעם היועץ המשפטי לממשלה. העתק התשובה מטעם היועץ מצורף ומסומן מש/1. עוד יצוין כי התקנות מכוח החוק אכן לא אושרו עדיין על ידי ועדת החוקה, אולם הוועדה דנה בחלק מן התקנות ובעתיד תמשיך לדון ביתר התקנות.

6. מכל מקום, כפי שהובהר לעיל, אין בנאמר בהשלמת הטיעון בכדי להשליך על סוגיות חוקתיות הוראות מסוימות בחוק, שהיא הסוגיה העומדת לפתחו של בית המשפט הנכבד.

7. העותרת חוזרת על טענותיה כאילו אין כל פיקוח על עבודת המשטרה (סעיפים 6-12 להשלמת הטיעון). אין לנו אלא לחזור על האמור בתגובה שהוגשה מטעם המשיבים לפיה החוק מקנה מנגנוני בקרה ראויים, רבים יותר מאשר המצב שהיה קיים טרם החוק, בקובעו חובות דיווח ליועץ המשפטי לממשלה ולכנסת ובעיקר בקובעו קווים מנחים להפעלת שיקול הדעת על ידי השופטים שידונו בבקשות מכוח החוק ועל ידי גורמי המשטרה המפעילים אותו. העותרת מפגינה חוסר אמון מוחלט במערכת בתי המשפט. עם כל הכבוד, חוסר האמון אינו במקומו, ומנגנון בקרה של בתי משפט הינו מנגנון בקרה ראוי ותקין, למרות הקושי האינהרנטי בבקרה של הליך המתנהל במעמד צד אחד, כפי המתחייב, כמו במקרה זו מסוג הסמכות המופעלת, אשר אין כל טעם להפעילה תוך יידוע חגורם כנגדו מופעלת הסמכות.

8. במסגרת סעיפים 13-27 להשלמת הטיעון מתייחסת העותרת לסוגיה של משמעות האפשרות לקבלת נתונים מקוונים (און ליין) לפי החוק. למותר לציין כי בין אם נתונים יועברו און ליין ובין אם הם יועברו על ידי בקשה פרטנית, הרי שהנתונים שניתן יהיה לקבל הם רק אותם נתונים שהחוק מאפשר. לשאלה, באיזו דרך טכנולוגית יועברו הנתונים, אין כל משמעות חוקתית ומכל מקום, אין בעתירה כל סעד המתייחס לאופן קבלת הנתונים מידי חברות התקשורת. לתיאורים הססגוניים בעתירה על קבלת הנתונים על ידי השב"כ, אין כל קשר לעתירה זאת, באשר סמכויות השב"כ שונות מסמכויות המשטרה ואין כל קשר בין הסוגיות.

1. סאוט אלעמאל – להגנת זכויות העובדים והמובטלים, ע"ר
2. "בזכות" המרכז לזכויות אדם של אנשים עם מוגבלויות, ע"ר
ע"י ב"כ עו"ד גריר ניקולא, ו/או עו"ד דורי ספיבק ו/או עו"ד
הישאם שאיטה מהתוכנית לזכויות אדם, התכנית לחינוך משפטי
קליני, הפקולטה למשפטים, אוניברסיטת תל - אביב ו/או
רמת אביב 69978
טל': 03-6408107, פקס : 03-6407422
3. עדאלה – המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל
4. אדוה – מידע על שוויון וצדק חברתי בישראל
ע"י ב"כ עו"ד סאוסן זהר ו/או חסן גיבארין ו/או ארנה כהן ו/או
טוהאד בשארה ו/או מוראד אלסאנע ו/או עאדל בדיר ו/או עביר
בכר ו/או נביל דכואר ו/או פאטמה אלעגין, מעדאלה – המרכז
המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל,
רח' יפו 94, ת.ד. 8921, חיפה 31090
טל': 04-9501610, פקס : 04-9503140

העותרים

- נגד -

1. שר התעשייה המסחר והתעסוקה
באמצעות פרקליטות המדינה
רח' מח"ל 7 מעלות דפנה
ת.ד. 49123 ירושלים
טל' 5419626 פקס 5419660
2. לשכת התיאום של הארגונים הכלכליים
רח' המרד 29, תל אביב 68125
טל : 03-5162575 פקס : 03-5162576
5. הסתדרות העובדים הכללית החדשה
על ידי ב"כ הלשכה המשפטית של האגף לאיגוד מקצועי
מרח' ארלוזורוב 93, תל-אביב
טל': 03-6921416, פקס': 03-6963214

המשיבים

בקשת ארכה להגשת תגובה מטעם המשיב 1

- בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת להורות על מתן ארכה קצרה להגשת התגובה לעתירה מטעם המשיב 1, כך שזו תוגש עד ליום 30.11.08, וזאת מן הטעמים הבאים :
1. בהחלטתו האחרונה של בית המשפט הנכבד נקבע כי על המשיבים להגיש את תגובותיהם לעתירה עד 14 לפני מועד הדיון בעתירה, הקבוע ליום 10.12.08.

2. על אף המאמצים, לא עלה בידי החיימ להגיש את התגובה במועד שנקבע, ונדרשת לה שהות קצרה נוספת על מנת לסיים את המלאכה.
3. לאור האמור, מתבקשת ארכה כך שהתגובה תוגש עד ליום 1/12/08.
4. באי כוח הצדדים הסכימו באדיבותם לבקשה.

מיכל לויסר

סגנית בכירה אי לפרקליט המדינה
וממונה על ענייני עבודה (בפועל)

היום, 30 נוב 2008.